

လှိုင်စာပေ

မြပုလဲခင်

နုလုံးအိမ်၌ဖွဲ့တည်သော

အပိုင်း (၁)

အခန်း (၁)

အရှေ့ကြို့ကုန်းလမ်းအတိုင်း မောင်းလာသော မြတွယ်တာ၏ ကားနှင့် မင်းဓမ္မလမ်းအတိုင်း မောင်း လာပြီး မင်းဓမ္မကုန်းနှင့် ဗြူးကုန်းလမ်းကြား ဖြတ်ဖောက်ထားသော လမ်းအတိုင်း ကွေ့ဝိုက်မောင်းလာသော မင်းတည်တန့်၏ ကားသည် ‘ဗြူးကုန်းတောရစာသင်တိုက်’ မှခဦး အဝင်လမ်း၌ ထိပ်တိုက်ဆုံစည်းမိကြသည်။

ဟွန်းကို အပြိုင်အဆိုင်တီးပြီး သူဦးကိုယ်ဦး လမ်းလုမိကြသည်။

တီ ... တီ ... တီ

မင်းတည်တန့်က သွားကြားမှ ထွက်လာသော စုတ်သပ်သံနှင့်အတူ တစ်ဖက်ကားကို ကြည့်လိုက်မိသည်။

အမျိုးသမီးမောင်းနှင်လာသော ကားပါလား။

အားနွဲ့သူမိန်းမသားပေမို့ သူ့အလျှော့ပေးရတော့ပေမပေါ့။

ကိုင်း ... သွားတော့။

မြတွယ်တာက တစ်ဖက်ကားကို ကြည့်လိုက်သည်။

ယောက်ျားတန်မယ့် အနိုင်လိုတတ်ပါလား။

ဒီလောက်သဘောထားသေးတဲ့ လူ ကိုင်းသွားတော့။ ဒီလိုသဘောထားသေးနပ်သောလူနှင့် အပြိုင်အဆိုင်မောင်းရမှာ အောက်ပါတယ်။

မြတွယ်တာ ကားရှိန်လျှော့လိုက်သည် ။

"ဟောဗျာ ဘယ်လိုဖြစ်ရပြန်ပြီလဲ"

မင်းတည်တန့်စိတ်ထဲ ညည်းတွားလိုက်သည် ။

ကားပြတင်းပေါက်မှ ခေါင်းပြုလိုက်သည် ။

မြတွယ်တာကလည်း အကြည့်နှင့် ဆုံစည်းကြသည် ။

မျက်လုံးများက ပါဝါချင်းပြိုင်ကြသည် ။

စိတ်အတွင်း အသီးသီးမှတ်ချက်ချလိုက်မိကြသည် ။

"ဟင် တော်တော်ချောတဲ့ အမျိုးသမီးပါလား"

"အင် တယ်မိပါလား"

သို့သော် နှုတ်ဖျားက ပေါ်ထွက်လာသည့်စကားသံကမူကား တစ်လေသံတည်းပင်။

"သွားလေ ဘာလုပ်နေတာလဲ"

ဟူ၍ ဖြစ်ရာ ...

နှစ်ယောက်စလုံး ရုတ်တရက် ကြောင်သွားသည် ။ နောက်မှ ပြီးကာကားကို အသီးသီးမောင်းလိုက်ရာ တိုက်မိမလိုဖြစ်သွားကြသည် ။

ဤနေရာတွင် တော့ မင်းတည်တန့်က ယောက်ျားပီပီ လျင်မြန်စွာဖြင့် ကားဘရိတ်အုပ်ကာ ထိန်းလိုက်နိုင်သဖြင့် မြတွယ်တာ၏ ကား လွတ်

ကျွတ်စွာဖြင့် ဗြူးကုန်းတောရစာသင်တိုက်ထဲသို့ ဗြူးကုန်းအတက်လမ်း အတိုင်း ဂူခနဲမောင်းတက်ကာ ဝင်သွားလေသည်။ ။

မင်းတည်တန့်ကားက နောက်မှ လိုက်တက်ခဲ့လေသည်။ ။

ဆွမ်းစားကျောင်းရှေ့ကွက်လပ်တွင် ကားနှစ်စီးယှဉ်ရပ်လျက်သား ရှိလေသည်။ ။

မြတွယ်တာသည် မိမိကားနှင့် အမျိုးအစားတူ အရောင်တူ ကားပိုင်ရှင်ကိုလှည့်မကြည့်ဘဲ ဆွမ်းစားကျောင်း အရှေ့ဘက်ကပ်လျက် အုတ်လှေကားထစ်အတိုင်း တက်ခဲ့ပြီး ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးရာကျောင်းဆောင် အပေါ်ထပ်သို့ တက်ခဲ့လေသည်။ ။

အပေါ်ထပ်အရောက်တွင် ဆရာတော်ကို အရန်သင့်ပင် ဖူးတွေ့လိုက်ရသဖြင့် မြတွယ်တာ ဦးခိုက်ကန်တော့စဉ် သူနံဘေးလူရိပ်တစ်ခုဖြတ်ကျော်ပြီး သူ့ထက်ရှေ့ကျကျတွင် နေရာယူလိုက် သည် ကို သတိပြုမိလိုက်သည်။ ။

"ဒကာမလေးတို့ က အတူတူလာကြတာလား၊ အမေကော မပါဘူးလား"

ဆရာတော် မျက်စိလည်သွားပြီထင်။

"မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား"

ထိုအသံသည် လည်း ပြိုင်တူထွက်သွားသည်။ ။

မင်းတည်တန့်ပြီးကာ အလျှော့ပေးလိုက်သည်။ ။ ကိုင်း မချော မင်းပဲ အရင်ပြောတော့ဟူ၍ စိတ်တွင်း ရေရွတ်လိုက်သည်။ ။

"တပည့်တော်နဲ့ သူ ဘာမှ မဆိုင်ဘူးဘုရား၊ မေမေ မအားလို့ တပည့်

တော် တစ်ယောက်တည်း လာတာပါဘုရား"

"ဟုတ်လား မသိပါဘူးကွယ်၊ မင်းတို့ က တစ်ပြိုင်နက်ရောက်လာ တော့"

"တပည့်တော်တို့ ချင်း သိတောင်မသိကြပါဘူး ဘုရား"

မင်းတည်တန့်က ဝင်ပြောလိုက်သည်။ ။

မြတွယ်တာက မကျေမနပ်ကြည့်လိုက်သည်။ ။ သူကများ နာအံ့ထင်ရ သေး။

"ကိုင်း ဘာကိစ္စများ ရှိကြသတုံးကွယ့်"

"တပည့်တော်မွေးနေ့ အလှူအတွက်"

ထိုစကားသံသည် နှစ်သံက တစ်သံတည်းထွက်ပေါ်လာရာ စကားဆက်ရခက်သွားပြီး ရပ်လိုက်ကြသည်။ ။

"ဟေ့ ကိုင်း တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် တစ်ယောက်ချင်းပြောကြ ဒကာမလေး အရင်ပြော"

မိမိမွေးနေ့ကို ပြောလိုက်လျှင် တစ်ဖက်ပုဂ္ဂိုလ်က သိသွားပေလိမ့်မည်။ သို့သော် ဆရာတော်က အမိန့်ရှိလေသဖြင့် မြတွယ်တာ စောဒက မတက်ရဲဘဲ ...

"တပည့်တော်မွေးနေ့က လိုတော့လိုပါသေးတယ် ဘုရား၊ ဒါပေမဲ့ နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက် ဆိုတော့ ရဟန်းခံ ရှင်ပြုတွေများ တော့ ရက်မရမှာ စိုးတာနဲ့ ကြိုကြိုတင်တင် လာလျှောက်တာပါ ဘုရား"

"တပည့်တော်လည်း အဲဒီအတိုင်းပါပဲ ဘုရား"

မင်းတည်တန့်ကလည်း သူ့ဆန္ဒနှင့်ထပ်တူညီနေသဖြင့် နှုတ်မှ ထုတ်

ဖော်လိုက်မိသည်။ ။

"ဟုတ်ပြီ ဒကာမလေးမွေးနေ့က ဘယ်နေ့ပါလိမ့်"

"ဧပြီ ဆယ့်ရှစ်ရက်ပါ"

"ဟင်"

မင်းတည်တန့် အံ့အားသင့်သွားသည်။ ။

ဆရာတော်က

"ဒကာလေးကကော"

"ဧပြီဆယ့်ရှစ်ရက်ပါပဲ ဘုရား၊ အဲဒီနေ့ကို အရုဏ်ကော နေ့ဆွမ်း
ကော၊ ညနေအချို့ရည်ပါ တစ်ကျောင်းလုံးသံဃာကုန်ဒါနပြုချင်လို့ ပါ"

"ဘုရားရေ တပည့်တော်အရင်ဘုရား တပည့်တော်လည်း အဲဒီလိုပဲ
အရုဏ် နေ့ဆွမ်း ညနေ အအေးအားလုံးကို တာဝန်ယူချင်တာဘုရား"

ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ပြုံးမိလျက်သားဖြစ်သွားလေသည်။ ။

"ဧပြီ ဆယ့်ရှစ်ရက်မှာ တော့ အလှူမရှိသေးပါဘူး၊ ခု နှစ်ဦးပေါ်တာ
ဆိုတော့"

"တပည့်တော်အရင်နော် ဘုရား"

မြဲတွယ်တာက မိန်းမသားပီပီ အနိုင်လိုစိတ်ကရှိနေသည်။ ။

မင်းတည်တန့်ကလည်း ဘယ်အရာကိုမှ အရှုံးမပေးလိုသည့် စိတ်ဓာ
တ်ကရှိနေသည်။ ။

"တပည့်တော်ကလည်း အဲဒီနေ့ကိုပဲ လိုချင်ပါတယ် ဘုရား"

"ဟင့်အင်း တပည့်တော်မပေးနိုင်ဘူးဘုရား"

"တပည့်တော်"

"တပည့်တော်"

"အိမ်၊ နေကြဦးကွယ့် ငါအဆုံးအဖြတ်ပေးမယ်လေကွယ်"

ဆရာတော်ပင်လျှင် ပြုံးကာ လက်ကာပြီး နှုတ်မှ တားရလေသည်။ ။

လူရင်း ဒကာရင်းတွေ၏ သားသမီးဖြစ်နေသဖြင့် သူတို့ ၏ ဆန္ဒကို သာတူညီမျှဖြစ်အောင် ဆုံးဖြတ်ပေးရလိမ့်မည်။

"မြန်မာလို မွေးနေ့ချင်းတော့ကွဲကြလိမ့်မယ်ထင်တယ်ကွယ့် ဘယ်နေ့တွေများ လည်း ကွယ်"

"တန်ခူးလပြည့်ကျော် လေးရက်"

"တန်ခူးလပြည့်ကျော် လေးရက်"

ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် "ဘုရား"တ လိုက်လေသည်။ ။

"ဘုရား တိုက်ဆိုင်လွန်းလှချည်လား၊ ဒါဖြင့်မင်းတို့ အသက်က"

"နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ပြည့်ပါ ဘုရား"

"နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ပြည့်ပါ ဘုရား"

ဒီတစ်ချို့တွင် တော့ မင်းတည်တန့်နဲ့ မြဲတွယ်တာသည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်မိလျက်သားဖြစ်သွားသည်။ ။

အကြည့်ချင်းဆုံကြသည်။ ။

စိတ်လှုပ်ရှားသွားကြသည်။ ။

ရင်ခုန်သံစဉ်များက စိတ်လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မြန်ဆန်လာသည်။ ။

"ကောင်းပြီ မွေးနေ့တူနှစ်ယောက်စလုံးအတွက်လည်း အကျိုးရှိ ဒါန"

လည်း မြောက်၊ ရဟန်းသံဃာတွေအတွက်လည်း နှစ်ရက်စလုံး အာဟာရဖြစ်အောင် တစ်ယောက်ကမြန်မာရက်ယူ၊ နောက်တစ်ယောက်က အင်္ဂလိပ်ရက်ယူပေါ့ကွယ်"

"မြန်မာရက်က ကြားရက်ဖြစ်နေတယ်ဘုရား"

"ဟုတ်တယ် ဧည့်သည် တွေလာရခက်မယ်ထင်တယ် ဘုရား၊ ဒါပေမဲ့ တပည့်တော် အဲဒီရက်လည်း လှူမယ်ဘုရား၊ ဧပြီဆယ့်ရှစ်ကိုလည်း လှူပါရစေဘုရား"

မင်းတည်တန့်စကားကို မြတွယ်တာ မကျေမနပ်ဖြစ်သွားသည်။ မိမိ ပြောမည့်စကားကို ဒီလူဦးသွားပြန်သည်။

"တပည့်တော်လည်း အဲဒီရက်မှာ ဧည့်သည် တွေဖိတ်မလို့ ဘုရား၊ မြန်မာရက်လည်း လာလှူပေးမယ်ဘုရား၊ စာသင်သားတွေအဆောင်အတွက် လှူထားတာလည်း ရေစက်ချရင်း နောက် ကျောင်းအတွက်လိုအပ်တဲ့ ဆွမ်းပဒေသာပင်အတွက်လည်း ထပ်လှူမလို့ ဘုရား၊ တပည့်တော်ပဲ ဧပြီဆယ့်ရှစ်ရက်ကို ယူပါရစေ"

မြတွယ်တာက တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်စွာ တောင်းဆိုလိုက်သည်။

မင်းတည်တန့်ကို ခုလိုကြောလို့ က အလျှော့မပေးချင်။

"တပည့်တော်လည်း အဲဒီရက်ပဲဖြစ်မှာ ဘုရား၊ ပြည်ပခရီးစဉ် ရှိနေလို့ ပါ"

"အိမ်၊ နှစ်ယောက်စလုံး အတူတကွလှူတာ လှူပေတော့၊ အလှူပဲ ဘယ်နေ့လှူလှူ မြတ်ပါတယ်၊ ငါ ဆွမ်းစားကြွမယ်၊ မင်းတို့ သာ သဘောတူညီချက်ယူပြီး ပုညကိုပြောခဲ့ပေတော့"

ဆရာတော်အတွက် ဆွမ်းစားလာပင့်သော ကားရောက်လာသဖြင့်

ဆရာတော် ကြွသွားလေသည်။ ။

ဆရာတော်ကို ဦးချပြီး သူတို့ နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စွေကြည့်လိုက်ကြသည်။ ။

ဆရာတော်ကလည်း ကျောင်း၏ ဆွမ်းကွမ်းဝေယျာဝစ္စတာဝန်ခံ သံဃာဦးပုညအား လွှဲသွားလေသည်။ ။

သံဃာပျိုပီပီ ဦးပုညကတော့ ...

"နှစ်ယောက်စလုံး နှစ်ရက်စလုံး အတူတကွလှူကြပေါ့"

"ဧည့်သည် တွေကျတော့ သူ့ဧည့်သည် ကိုယ့်ဧည့်သည် ရှုပ်နေမှာပေါ့ ဘုရား"

"ဟုတ်တယ် ဘုရား"

"ဒါလွယ်ပါတယ်၊ တစ်ခြမ်းစီခြမ်းပြီး ဧည့်ခံပေါ့"

"ကျွေးဖို့ ကကော ဘာဆိုတာ"

"ဒကာတို့ အချင်းချင်း ညှိနှိုင်းကြလေ၊ ရက်လိုသေးတာပဲ"

မင်းတည်တန့်က ယောက်ျားကို ပိုက်ဆံအိတ်ဖွင့်လိုက်သည်။ ။

မြတွယ်တာကလည်း ထို့အတူပင်။ သူ၏ မိန်းမကိုင်လက်ကိုင်အိတ်ထဲမှ လိပ်စာကတ်ကိုထုတ်ကာ မင်းတည်တန့်ကို ကမ်းပေးလိုက်သည်။ ။

လိပ်စာကတ်ချင်း ဖလှယ်ယူလိုက်သည်။ ။

နောက် အသီးသီး ကတ်ပြားကိုယ်စီကို ကြည့်လိုက်ကြသည်။ ။

"ဟင်"

"ဟင်"

မင်းတည်တန့်။

မြတွယ်တာ။

အမ်တီတီဖက်ရှင်ရှောင်နှင့် စာအုပ်အရောင်းဆိုင်။

သို့သော် ကွာခြားသွားသည် က

မြတွယ်တာက ရန်ကုန်။

မင်းတည်တန့်က မန္တလေးမှာ ဖြစ်သည် ။

"ရှင်နဲ့ ကျွန်မ ညှိနှိုင်းရမယ့်ကိစ္စတွေ အတော်များ နေပြီပဲ"

"ဟုတ်တယ် ကျွန်တော် တစ်နေ့ကမှ ရန်ကုန်ရောက်တယ်။ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ဖို့ လာခဲ့တာ၊ ဒါပေမဲ့ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ရမယ့် ပြဿနာရှိလိမ့်မယ်လို့ လုံးဝမထင်မှတ်ခဲ့ဘူး"

"ကိုင်း ကျောင်းထဲမှာ စီးပွားရေးကိစ္စငြင်းခုံဖို့ မကောင်းဘူး"

"တစ်နေရာမှာ တွေ့ကြမယ်"

"မတွေ့ပါဘူး၊ ဖုန်းနဲ့ ပဲပြောမယ်"

မိန်းမသားဖြစ်သော မြတွယ်တာက ဒီကိစ္စတွင် တော့ အရဲမကိုးရဲ။

"ဒါဖြင့် အလှူရက်ကတော့ ..."

"တပည့်တော် ရေးခဲ့မယ်နော်"

မင်းတည်တန့်က သွက်လက်စွာထပြီး ကျောင်းဘေးနံရံနဲ့ ဆိုင်းဘုတ်ဆီသို့ လျှောက်သွားပြီး ရေးလိုက်သည် ။

တန်ခူးလပြည့်ကျော် ၄-ရက်၊ ကျောင်းသံဃာကုန်(အရုဏ်၊ နေ့ဆွမ်း၊ ညနေ-အအေး) မွေးနေ့အလှူ မင်းတည်တန့်၊ မြတွယ်တာ။

ဧပြီ-၁၈-ရက်။

ထို့အတူပင်။

မြတွယ်တာ မကျေမနပ်ဖြစ်မိသည် ။

ရင်ထဲ၌ ဘာလိုလို။

သို့သော် ထပ်မံ စောဒကမတက်ချင်တော့။ ဆရာတော်ကို အားနာရ
သေးသည် ။

"တပည့်တော် ပြန်တော့မယ် ဘုရား၊ ဘာလှူမယ်ဆိုတာ တပည့်
တော်တစ်ရက် လာလျှောက်ပါ့မယ်"

"ကောင်းပြီ၊ သေသေချာချာလည်း ညှိနှိုင်းခဲ့ကြဦး"

"တင်ပါ့ဘုရား"

မြတွယ်တာ ပြန်လာခဲ့သည် ။

နောက်သို့လှည့်မကြည့်။

အံ့ဩစရာတော့ သိပ်မဟုတ်။

မင်းတည်တန့် ကျန်ရစ်ခဲ့သည် ။

ဦးဇင်းဆီမှာ လျှောက်ထားမေးမြန်းစရာတွေရှိနေလိမ့်မည်ဟု မြတွ
ယ်တာ အလိုလို သိနေသည် ။

ထိုအကြောင်းအရာသည် မိမိအကြောင်းအရာမှ လွဲ၍ အခြားဘာမှ
မဖြစ်နိုင်။

အခန်း (၂)

မင်းတည်တန့် ဟန်းဖုန်းစက်ခလုတ်ကိုဖွင့်လိုက်သည် ။ တစ်ခါကြည့်လိုက်ရုံနှင့် ဂဏန်းခြောက်လုံးကို မှတ်မိသော မှတ်ဉာဏ်ကြောင့် မြတွယ်တာ၏ လိပ်စာကတ်ကို ထုတ်ကြည့်စရာမလိုပေ။

သို့သော် ထိုဂဏန်းများကို နှိပ်ဖို့ အရေး တော်တော်စဉ်းစားနေရသည် ။

မနက်ဆယ်နာရီခန့်ကမှ တွေ့ခဲ့သော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ထံ ညဉ့်ဦးယံတစ်ယံကို မဖြတ်ကျော်သေးမီ ဆက်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် သိပ်ပြီး အူကြောင်ကြောင်နိုင်မလား။ ခပ်ပေါ့ပေါ့ ခပ်ချာချာ ယောက်ျားတစ်ဦးဟု ထင်သွားလျှင်သွားရော။

တစ်သက်မှာ ပထမဦးဆုံးအကြိမ်အဖြစ် စိတ်ဝင်စားမိသော မိန်းမတစ်ယောက်ထံမှ ကောင်းသောတုံ့ပြန်မှု မိမိလိုလားသောတုံ့ပြန်မှုတစ်ခုကိုသာ ရယူချင်သည် ။

ညဘက်ဆိုလျှင် တော်တော်နှင့်မအိပ်တတ်သလို မိုးလင်းလျှင် စောစောမထတတ်သော သူ့အကျင့်ကြောင့် ညဘက်၌ သာ ဖုန်းဆက်ဖို့ အသင့်တော်ဆုံးဟု သူက ဆုံးဖြတ်လိုက်သည် ။

သူ့စိတ်ဆန္ဒကိုကလည်း မရ။ ဖြစ်ချင်လာသည့်ဆန္ဒကို ဖြစ်မြောက်အောင်ပဲ လုပ်ချင်သည် ။

ထို့ကြောင့် မြတွယ်တာထံ ဖုန်းဆက်လိုက်သည်။ ။

ခေါ်သံသုံးချက်မျှထွက်ပေါ်အပြီးတွင် ထူးသံကြားလိုက်ရသည်။ ။

"အမိန့်ရှိပါရင်"

"မြတွယ်တာ မင်းတည်တန့်ပါ"

မြတွယ်တာက တအံ့တဩမဖြစ်မိ။ တစ်ရက်မကူးမီ မိမိထံ ဆက်သွယ်လာလိမ့်မည်ဟု တပ်အပ်သေချာစွာယုံကြည်ပြီးသားဖြစ်သည်။ ။ ထင်သည့်အတိုင်း မျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်း စဆက်သွယ်လာချေပြီ။

"ပြောပါ ဘာကိစ္စရှိလို့ လဲ"

"ကိစ္စတွေကို နံပါတ်စဉ်တပ်ပြောရရင် (၃)ခုရှိတယ်၊ မြတွယ်တာ အချိန်ပေး နားထောင်နိုင်မလား၊ အိပ်ချင်ပြီလား"

"ကျွန်မ ညဘက်စောစောမအိပ်တတ်ဘူး"

"ကျွန်တော်နဲ့ တူသွားပြန်ပြီ"

တူတူနိုင်လွန်းတယ်ဟု မြတွယ်တာ ကျေနပ်စွာရေရွတ်လိုက်မိသည်

။

"အမ်တီတီကုမ္ပဏီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်နဲ့ မှည့်ထားတာလဲဆိုတာ နံပါတ်တစ်၊ အဲဒါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆွေးနွေးဖို့ အတွက် တစ်နေရာရာ အဲတစ်နေရာရာဆိုတာ မြတွယ်တာအိမ်လည်း ဖြစ်တယ်၊ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးချင်တယ်"

"ဖြစ်ပါတယ် အိမ်မှာ ဆို ကျွန်မအတွက်ပိုပြီး လုံခြုံစိတ်ချရတာပေါ့"

မြတွယ်တာ တမင်ကလိလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

မင်းတည်တန့် ရူးရူးရှားရှားဖြစ်သွားသည်။ ။

"ကျွန်တော်ဟာ လူရမ်းကားတစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူး မြတွယ်တာ

"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မိန်းမသားဆိုတာကတော့ အစစအရာရာ သတိရှိသင့်တာပေါ့"

"ကောင်းပြီလေ ဒါဖြင့် ပေးနိုင်မယ့်အချိန်က"

မြတွယ်တာ စဉ်းစားရသည် ။ ကုမ္ပဏီနာမည်တူကိစ္စအတွက်သည် အရေးကြီးသော ကိစ္စတစ်ခုဖြစ်သည် ။ သို့သော် ရက်ချိန်းကို စောစောပေးလိုက်ပါက သိပ်များ လွယ်ရာ ကျသွားလေမလား။

"တစ်ပတ်ဆိုရင်ကော"

"ဟာ မဖြစ်ဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ကျွန်တော် မန္တလေးကို တစ်ခေါက်ပြန်ရဦးမှာ ၊ နောက်တစ်ခေါက်မွေးနေ့အမိ ပြန် လာပြီးရင် ဒီမှာ ကုမ္ပဏီခွဲဖွင့်ဖို့ ကိစ္စအတွက် အစီအစဉ်ရှိနေတာ"

"ဘုရားရေ ဒီလို ဆိုရင်တော့ မဖြစ်ဘူး၊ မနက်ဖြန်ညနေ ခြောက်နာရီလောက်ဆို ကျွန်မ အိမ်ပြန်ရောက်ပါပြီ၊ ရှင်လာတွေ့နိုင်ပါတယ်"

ချော်လဲရောထိုင်လိုက်သည် ။ ကိုယ်တော်ချော၏ ရှုတည်တည်မျက်နှာကိုကြည့်ပြီး အနိုင်ယူလိုက်ဦးမည်။ ဒီတစ်ခါတော့ အလျှော့မပေးနိုင်တော့။ ငဲ့ကွက်စရာ ဆရာတော်တို့ ဦးဇင်းတို့ ကလည်း ရှိမနေဘဲ။

"ကောင်းပြီ၊ ကျွန်တော်ရောက်အောင်လာမယ်၊ အဲဒီအခါကျမှ ပဲ ကျန်ဆွေးနွေးစရာရှိတဲ့ နံပါတ်စဉ်တွေကို ဆက်ဆွေးနွေးကြတော့မယ်"

မင်းတည်တန့်က မြဲတွယ်တာထံမှ ဟန့်တားမှုတစ်ခုခုကို မျှော်လင့်
သည် ။

သို့သော်။

"ဟုတ်ပြီ၊ ဒီလိုဆို မနက်ဖြန်မှ ပဲ တွေ့ကြမယ်၊ ဒါပဲနော်"

မြဲတွယ်တာ ဖုန်းကိုမချချင်ဘဲ ချလိုက်သည် ။ သူ
စကားတွေဆက်ပြောနေချင်သေးသည် ။ သို့သော်မဖြစ်။ ခုမှ စတင်တွေ့
ခဲ့သော သူတစ်ယောက်နှင့် တရင်းတနှီးပြောဖို့ ဆိုတာက သိပ်များ လွ
ယ်လွန်းရာ ကျသွားမလားဟု မြဲတွယ်တာကတွေးကာ စိတ်ကို ထိန်းချုပ်
လိုက်သည် ။

မင်းတည်တန့် တယ်လီဖုန်းခလုတ်ကို ရုတ်တရက် မပိတ်ရက်သေး
ရင်ထဲ၌ လစ်ဟာကျန်ရစ်ခဲ့သည် ။

မိန်းမနှင့်ယောက်ျား။ ဒီနေရာတွင် တော့ မိမိဘက်ကသာ စတင်လှုပ်
ရှားရလိမ့်မည်။ ဦးဆောင်ရလိမ့်မည်။ လိုချင်တာရှိလာလျှင် မြန်မြန်ဆန်
ဆန်နှင့် အကောင်အထည်ဖော်တတ်သော သူ့အတွက် ဒီကိစ္စ၌ လည်း
လက်နှေးနေ၍ မဖြစ်ပေ။

ဦးဇင်းထံမှ သိခဲ့ရသည် ကလည်း မြဲတွယ်တာ၏ မိဘနှစ်ပါးအနက်
ဖခင်မှာ ကွယ်လွန်သွားပြီ ဖြစ်ပြီး မိခင်သာကျန်ရှိနေသည် ။ အစ်ကိုနှစ်
ယောက်သည် အိမ်ထောင်ကျသွားကြပြီဖြစ်၍ သူ့အိုး သူ့အိမ် သူ့လုပ်ငန်း
နှင့် ရှိနေကြသည် ။

မြဲတွယ်တာသည် လည်း စီးပွားရေးဘွဲ့ယူပြီး ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းလုပ်
ကိုင် ချဲ့ထွင်ကာစ ဖြစ်သည် ။ အိမ်ထောင်မရှိသေး။ ဒီနှစ်ချုပ်စာရင်းတွ
င် မြဲတွယ်တာသည် ထင်ထားသည် ထက်ပို၍ မြတ်စွန်းသဖြင့် မွေးနေ့၌

အလှူဒါနလာပြုလုပ်ပေးခြင်းဟု သိရသည်။ ။

မြတွယ်တာနှင့်သူသည် ဘာကြောင့် ဒီလောက်လာတူနေရသလဲ။

သူသည် လည်း မိုးကုတ်ဇာတိဖြစ်သည် ။ သို့သော် မန္တလေး၌ မိဘများက အခြေချကြသည် ။ သူ့ကို ရှစ်တန်းနှစ်လောက်ကစ၍ အမေ ရိကားကိုပို့သည် ။ စီးပွားရေးဘွဲ့ယူစေသည် ။ ပြန်ရောက်သည် နှင့် မန္တလေး၌ ကုမ္ပဏီထောင်ကာ ခြေကုပ်ယူပြီး စတင်လုပ်စေသည် ။

ရောက်သည် မှ တစ်နှစ်ကျော်သာ ရှိသေးသည် ။ သူ့လုပ်ငန်းတွေ အတော်အောင်မြင်နေပြီ။ ရန်ကုန်၌ လာရောက်တိုးချဲ့ရန် လေ့လာရင်း ဖခင်က သူငယ်ငယ်က ဘုန်းကြီးကျောင်းသား လုပ်ခဲ့ဖူးသော ဗြူးကုန်းတောရစာသင်တိုက်၌ သူ့မွေးနေ့အလှူလုပ်ရန် တိုက်တွန်းသည် ။

ရန်ကုန်ရောက်တိုင်းလည်း ဖခင်က သူ့ကိုအမြဲတစေ ဆရာတော်ထံ ဦးခိုက်ပြီးမှ လုပ်စရာရှိတာ လုပ်ဆောင်စေတတ်သည် ။ မိခင်က ဆုံးသွားသည် မှာ တစ်နှစ်ကျော်ပဲရှိသေးသည် ။ အစ်ကိုနှင့်အစ်မကလည်း သူ့အိမ်ထောင်နှင့် သူ့အိုး သူ့အိမ်နှင့်ဆိုတော့ သားအဖနှစ်ယောက်တည်း။

မြတွယ်တာကလည်း သားအမိနှစ်ယောက်တည်းဟု သိရသည် ။ ဘဝကလည်း တူညီနေသည် ။

မွေးနေ့ချင်း တူရုံတင်မက။ နာမည်ချင်းကပါဆင်သည် ။ ကြာသပတေးနာမ်ကို ထိပ်ထားပြီး စနေနံနှစ်လုံးဆင့်နှင့် မှ ညှိထားသည် ။

ဒီကြားထဲ မျက်ခုံးထူပုံချင်းက လာ၍ တူနေပြန်သည် ။

မင်းတည်တန့် ခုတင်ပေါ်လှဲချလိုက်သည် ။

သူ့ဘဝတွင် သူစိမ်းမိန်းမတစ်ဦး၏ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် စတင်စိုးမိုး

မူကို ခံစားလိုက်ရခြင်း ဖြစ်သဖြင့် အတွေးထဲ၌ မြဲတွယ်တာ၏ ပုံရိပ်သ
ည် သာ တဝဲဝဲလည်လျက်ရှိချေသည်။ ။

အခန်း (၃)

မြတွယ်တာ အမ်တီတီဖက်ရှင်ရှော့ပ် (MTT-Fashion Shop) ဆိုင်မှ ထွက်လာခဲ့ပြီးနောက် အိမ်သို့တန်းပြန်ခဲ့သည်။ ။ ညနေ လေးနာရီဟူသော အိမ်ပြန်ချိန်သည် သူ့အတွက်စောလွန်းသည်။ ။ ယခင် ၅နာရီခန့် ခဏပြန် ရေချိုး ထမင်းစားပြီး ည ၇နာရီ ၈နာရီ၌ မိခင်နှင့် တစ်ခေါက်ပြန်ထွက်သည်။ ။

ယနေ့တော့ ပြန်ထွက်နိုင်မည်မထင်။ အခြေအတင်ဆွေးနွေးကြမည်။ ။

မင်းတည်တန့်ကို ချိန်းဆိုသည့် ညဇနာရီဟူသော အချိန်သည် ထမင်းစားချိန်ဖြစ်သည်။ ။ မင်းတည်တန့်ကို ထမင်းစားခေါ်ဖို့ မခေါ်ဖို့ ကို မိခင်ကသာ ဆုံးဖြတ်လိမ့်မည်။

မြတွယ်တာ ရေချိုးပြီး ပြင်ဆင်ပြီးချိန်၌

"သမီးဧည့်သည် ကို ထမင်းစားကောဖိတ်ထားသလား"

"မဖိတ်ပါဘူး"

"ဟင် ထမင်းစားချိန်ကြီးမှာ မဟုတ်သေးပါဘူး"

မိခင်ကိုတော့ ဧည့်သည် တစ်ယောက်နှင့် အလုပ်ကိစ္စ စကားပြောစရာရှိသည် ဟု ကြိုတင်ပြောထားပြီးသား ဖြစ်သည်။ ။

ခြောက်နာရီတိတိဟူသော အချိန်ရောက်ရန် စက္ကန့်တံ၏ ရွေ့လျားမှုက ရှည်ကြာလွန်းလှသည်။

သို့သော် နာရီလက်တံသည် မှန်ကန်စွာဖြင့် ဖဲနာရီတိတိကို ညွှန်ပြလိုက်ချိန်၌ ကားသံနှင့် မရှေးမနှောင်း၌ လူခေါ်လျှပ်စစ်ခေါင်းလောင်းသံမြည်လာသည်။ အဖော်မိန်းကလေးက တံခါးသွားဖွင့်ပေးသည်။

မိခင်ဒေါ်သီတာက

"သမီးဧည့်သည် ထင်တယ်"

"ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျား ကျွန်တော် မင်းတည်တန့်ပါ အန်တီ"

"မောင်ရင်လာမယ်ပြောတယ် ချိန်းထားချိန်ကလည်း ခြောက်နာရီဆိုတော့ မောင်ရင် ထမင်းစားရဦးမယ်မထင်ဘူး၊ တစ်ခါတည်း ဝင်စားကွယ် သမီးထမင်းပွဲပြင်နေတယ်"

မင်းတည်တန့်အတွက် အင်မတန်ခွဲတီးခွဲကျနိုင်သွားလေသည်။

"ထမင်းမစားရသေးတာတော့ အမှန်ပါပဲ အန်တီ၊ ဒါပေမဲ့ မြဲတွယ်တာက ကျွန်တော့်ကို ထမင်းစားမဖိတ်ထားပါဘူး"

"အိုကွယ် သူမဖိတ်လည်း ခု အန်တီကဖိတ်တယ်၊ တို့ မြန်မာပြည်မှာက ဧည့်သည် ဆိုရင် မုန့်စားချိန်မုန့်၊ ထမင်းစားချိန်ထမင်းပေါ့၊ ကြိုတင်ဒိတ်လုပ် ဖိတ်ကြားစရာမလိုပါဘူးကွယ်၊ မောင်ရင်လည်း မြန်မာမဟုတ်လား လာ"

မြဲတွယ်တာ ထွက်လာသည်။

ကြည့်စမ်း။ မတိုင်ပင်ဘဲနှင့် အရောင်အသွေးက တူညီနေသည်။ ဗေဒါရောင်ဖျော့ဖျော့ကလေး ဝတ်ထားသည်။ သူ့စပို့ရှပ်ကလည်း ဗေဒါ

ရောင်ပေါ်၌ အညိုစင်းပါသော အဆင်နှင့် ဘောင်းဘီအညိုရောင် ဝတ်ထားသည်။ ။

ဘယ်အချိန် ဘယ်နေရာမှာ ပဲတွေ့တွေ့ ကြော့ရှင်းကာ လှပနေသည်။ ။

"ကြွပါ မင်းတည်တန့်၊ ကျွန်မထမင်းစားပါ ဖိတ်လိုက်ဖို့ မေ့သွားတယ်၊ ထမင်းစားရင်း အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောကြတာပေါ့"

ဒေါ်သီတာက သမီးနှင့်ဧည့်သည် ကို အကဲခတ်လိုက်သည်။ ။ သမီးအရွယ်ရောက် လာပြီး အလုပ်ခွင်ကို ဝင်လိုက်သည့်အချိန်မှ စ၍ ယောက်ျားများ နှင့်လည်း ရင်ပေါင်တန်း ပြောဆိုဆက်ဆံခဲ့သည်။ ။ သို့သော် အိမ်သို့ရောက်လာသော ဧည့်သည် ယောက်ျားမှာ ဤလူပထမဦးဆုံး ဖြစ်သည်။ ။

ကျန်လူများကို ရုံးခန်း၌ပင် လက်ခံတွေ့ဆုံခဲ့သည် ချည်းပင်။

မိခင်က သမီးလုပ်သူ၏ ထူးခြားချက်ကို စတင်ရိပ်မိလိုက်သည်။ ။

မင်းတည်တန့်အနေနှင့် မိန်းမပျိုတစ်ယောက်၏ အိမ်သို့ ပထမဦးဆုံး တစ်ယောက်တည်း လည်ပတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

"မောင်ရင့်ဇာတိက"

"မိုးကုတ်ပါ အန်တီ၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်လေးနှစ်သားမှာ ပဲ မိသားစုက မန္တလေးမှာ အခြေချပါတယ်"

"သြော် ... မိဘများကကောကွယ်"

"တမြန်နှစ်ကမှ မေမေဆုံးသွားပါတယ်၊ ဖေဖေနဲ့ ကျွန်တော် မန္တလေးမှာ နေပါတယ်၊ အစ်ကိုနဲ့ အစ်မကတော့ အိမ်ထောင်ခွဲသွားကြပါပြီ"

"

"အင်း သမီးလိုပါပဲလား၊ ကိုင်း အားမနာနဲ့ ထည့်စားမောင်ရင်၊ အလှမစားနဲ့ အဝသာစား သမီးထည့်ပေးလေကွယ်"

မိခင်ကပြောသော်လည်း မြတွယ်တာ မကြားဟန်ပြုလိုက်သည် ။ ထည့်ပေးရမှာ ဝန်လေးနေသည် ။ ယောက်ျားတစ်ဦးကို ဦးချပြီး စားရမှာ လား၊ ဧည့်သည် လို့ သဘောထားကာ ထည့်ပေးသည် ထား။ ငမ်းငမ်းတက်ဟု များ ထင်သွားလျှင် လဲသေဖို့ သာကောင်းတော့မည်။

"ဪ ... ဒီကလေး၊ ဘာမှ လည်း ထည့်မစားပါလား"

ဒေါ်သီတာကပဲ ထည့်ပေးလိုက်သည် ။

မင်းတည်တန့် ရင်ထဲမောလျသွားသည် ။ မြတွယ်တာ၏ ဂရုစိုက်မှုကို သူခံစားလိုလာသည် ။

မြတွယ်တာက ထမင်းကို ဇွန်းခက်ရင်းဖြင့် စားသုံးရင်း ...

"ရှင်ပြောချင်တဲ့ ကိစ္စက"

"အမ်တီတီ အမည်နဲ့ ပတ်သက်လို့ "

"ရှင်းနေတာပဲလေ၊ ကျွန်မနာမည်အတိုကောက်ယူလိုက်တဲ့ သဘောပဲ၊ ရှင်ကော အဲဒီလိုပဲ မဟုတ်လား"

မြတွယ်တာ ပြတ်သားစွာပင် ပြောလိုက်ပြီး မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည် ။

မင်းတည်တန့်ကလည်း ...

"ဟုတ်တယ် ကျွန်တော်လည်း ဒီအတိုင်းပဲ၊ ခု ကျွန်တော်လာတဲ့ ကိစ္စက အမ်တီတီ ပို့ဆောင်ရေးလုပ်ငန်းအတွက် လာတာပဲ"

မြတွယ်တာ မင်းတည်တန့်ကို ရဲရဲတင်းတင်းပင် ကြည့်လိုက်သည်။ ။

သူလုပ်ချင်နေသော လုပ်ငန်းဖြစ်သည်။ သို့သော် မိန်းမသားဖြစ်၍ ဒီ ယောက်ျားသားအများ စုနှင့် ပတ်သက်သည့် လုပ်ငန်းဖြစ်ခြင်းကြောင့် တွန့်ဆုတ်နေခဲ့သည့်ကိစ္စကို မင်းတည်တန့်က အကောင်အထည်ဖော် တော့မည်။

"နာမည်တူကိစ္စကို ကျွန်မတို့ စဉ်းစားရလိမ့်မယ်ထင်တယ်၊ နောက်ပိုင်း ကျယ်ပြန့်လာရင် အခက်အခဲတွေရှိလာနိုင်တယ်၊ ပစ္စည်းမှားပို့တာတို့ ဘာတို့ "

ဖျတ်ခနဲ မင်းတည်တန့်၏ ခေါင်းထဲဝင်ရောက်လာသည့် အတွေးတစ်ခုကို ရုတ်တရက်ချက်ချင်း မပြောသင့် ပြောသင့် စဉ်းစားနေချိန်၌ ...

"အင်း သားကတော့ သားကိစ္စလုပ်လို့ ရတာပေါ့၊ ယောက်ျားလေးကိုး သမီးက ခရီးသွားလုပ်ငန်းကို အရမ်းစိတ်ဝင်စားပြီး လုပ်ချင်ပေမဲ့ မိန်းမသားဆိုတာ ထည့်စဉ်းစားဦးလို့ အန်တီက ဟန့်ထားလို့ သူမလုပ်ဖြစ်သေးတာ"

ဒေါ်သီတာ ထိုသို့ဝင်ပြောလိုက်ခြင်းကပင်လျှင် မင်းတည်တန့်အတွက် ကောင်းသွားသည်။ ။ သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ထုတ်ဖော်လိုက်နိုင်သည်။ ။

"အဲလိုဆို ကျွန်တော့်ဘက်ကတော့ အမည်ပြောင်းကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး လုပ်ပေးနိုင်မှာ မဟုတ်တဲ့ အတွက် တစ်မျိုးစဉ်းစားမိတာ ရှိတယ်"

"ဘာများ ပါလိမ့်ကွယ်"

ဒေါ်သီတာကပင် ဝင်မေးလိုက်သည်။ ။

မိခင်ရှိနေသဖြင့် မြတွယ်တာက နှုတ်နှေးနေသည်။ ။ သမီးအလိမ္မာပီ

ဝီ မိခင်ကို ဦးစားပေးသည့်သဘောဖြစ်သည်။ ။

"အကျိုးတူ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ကြရင်ကော"

မြတွယ်တာရင်ထဲ ဒိန်းခနဲဖြစ်သွားသည်။ ။ မျှော်လင့်ထားသောစကားကို ဤမျှ မြန်မြန်ဆန်ဆန် ကြားရလိမ့်မည်ကိုတော့ မထင်မှတ်ထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။

သို့သော် မိန်းမသားပီပီ-

"ရှင့်အကြောင်း ကျွန်မ မသိသေးဘူးလေ"

"စုံစမ်းကြည့်နိုင်ပါတယ်လေ၊ ဖေဖေဟာ ဗြူးကုန်းဆရာတော်ရဲ့ တပည့်ရင်း ဒကာရင်းပါ"

"မောင့်ဖေဖေက ဘယ်သူများ ပါလိမ့်ကွယ်"

"ဦးဘစီပါ"

"ဪ သိပြီ၊ သိပြီ ဆရာတော်ပြောပြောနေတာ ကြားဖူးတယ်၊ ကျောက်တွင်း လုပ်သားကနေ သူဌေးဖြစ်သွားတဲ့ သူဆိုတာ"

"ဟုတ်ပါတယ် အန်တီ၊ ဖေဖေဟာ သာမန်မူလတန်းကျောင်းဆရာကနေ ကျောင်းအားရက်မှာ မျောတွေလိုက်၊ နေ့စားတွင်းတူးရင်းက ရိုးသားသစ္စာရှိမှုကို သူဌေးတွေက သဘောကျပြီး တွင်းငယ်တစ်တွင်း သူ့ကိုချီးမြှင့်လိုက်တယ်၊ အဲဒီမှာ ကျောက်အောင်ပြီး ဒါတောင် သူဌေးကို တစ်ဝက်ပေးတော့ သူဌေးက ပိုသဘောကျပြီး တစ်ဦးတည်းသောသမီးကိုပါ ချီးမြှင့်လိုက်တဲ့ ပုံပြင် အန်တီကြားခဲ့တယ်ထင်တယ်"

"ဟုတ်ပသားရယ် လက်စသတ်တော့ မင်းက ဦးဘစီသားကိုး ဆရာတော်ကျောင်းမှာ မင်းမိဘများ နဲ့ အန်တီတစ်ခါဆုံဖူးပါတယ်"

ကိစ္စက တစ်ခါတည်း ပြတ်သွားတော့မည်ဟု မင်းတည်တန့် သဘောပေါက်လိုက်သည်။ ။

ဒေါ်သီတာထံမှ မဲသည် သူ့ထံသို့အလိုအလျောက် ရောက်လာလိမ့်မည်ဟု သူ့အတတ် သိ လိုက်လေပြီ။

"သမီး ဘယ်မှာ ဆုံမိကြတာလဲ"

"ဆရာတော်ကျောင်းမှာ ပါပဲ ဒီလိုပါ မေမေ"

ဟု အစချီကာ မွေးနေ့အလှူရက်လုကြပုံအစချီ၍ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို ပြောပြလိုက်သောအခါ ဒေါ်သီတာက ရယ်လေသည်။ ။

"ဟင်း ဟင်း ဟင်း ဖြစ်ရမယ်၊ တိုက်တိုက်ဆိုင်လွန်းတယ်ကွယ် သမီးကလည်း ကိုယ် အိမ်ရှင်ပဲ ဘယ်နေ့လှူလှူပေါ့ကွယ်၊ အလှူမရှိတဲ့ ရက် လှူရင် ပိုတောင်မြတ်သေး"

မင်းတည်တန့်က

"ပိုကောင်းသွားတာပေါ့ အန်တီ၊ ကျွန်တော်က ဒီမှာ ဧည့်သည် လိုဖြစ်နေတော့ လှူချင်တာပဲသိတယ်၊ ဒီက အကြိုက်တွေဘာတွေ ဘယ်လိုလုပ်ရမှန်းတောင် မသိဘူး"

"ဟုတ်ပြီ ဆရာတော်ဆီလျှောက်ပြီးမှ တော့ အတူတူပဲလှူလိုက်ကြပေါ့၊ ကိုင်း ဘာလှူကြမှာ လဲ"

"ဒီပေါက်ပဲ လှူမလား"

"ထောပတ်ထမင်းကော"

နှစ်ယောက်အသံပြိုင်တူ ထွက်သွားကြသည်။ ။

ပြီးမိကြသည်။ ။

"နှစ်ရက်တောင်ပဲဟာ၊ တစ်ရက်ဒီပေါက်၊ တစ်ရက်
ထောပတ်ထမင်း အရုဏ်ကကော"

မင်းတည်တန့်က ဒီတစ်ချီအလျှော့ပေးလိုက်သည်။

"မြတွယ်တာက ဘာလှူချင်သလဲ"

"မြိတ်ကတ်ကြေးကိုက်တစ်ရက် အင်း အညာသားကကော နန်းကြီး
သုပ် လှူချင်သေးသလား"

မင်းတည်တန့်က သူ့ကိုတွယ်ထည့်လိုက်ပြီဟု သိလိုက်သော်လည်း
အပြုံးမပျက်ဘဲ

"နန်းကြီးသုပ်ဆိုရင် သုပ်ရတဲ့ လူ လက်အန်သေမယ်၊ အချဉ်ကြိုက်
အစပ်ကြိုက်နဲ့ အကြိုက်တွေအတွက် ပြဿနာရှိတယ်"

"ဒါဖြင့်"

"ကြက်သားဟင်းနဲ့ ပလာတာဆိုရင်ကော"

"ကောင်းပါတယ်"

"အဲဒီမှာ ပဲ ချက်မှာ လား၊ မှာ မှာ လား၊ မှာ တာကောင်းမယ်ထင်တယ်၊
ရေခဲမုန့်ကော"

"ထည့်မယ် နှစ်ရက်စလုံးထည့်မယ်၊ အချို့ပွဲအတွက် အော်ဒါမှာ လို့
ရတယ်"

"မိုးကုတ်က လက်ဖက်နဲ့ အကြော်စုံတော့ ကျွန်တော်လာပို့နေကြပါ၊
ဒီအတွက်တော့ မထည့်ပါနဲ့၊ ကျန်တာတွေလည်း ကျွန်တော်ပဲ"

"မရဘူး၊ မရဘူး တစ်ဝက်တိတိပဲ ရှင်ကုသိုလ်ပိုမလိုချင်နဲ့"

"အဲဒီသဘောမဟုတ်ပါဘူး"

"ဘာမဟုတ်ရမှာ လဲ၊ ရှင် အလှူကိုလာလုတာပဲ"

"အို သမီးကလည်း ဒီလိုပြောလို့ ဘယ်ရမလဲကွယ်၊ မွေးနေ့အစွဲအလမ်းဆိုတာက ခက်သားပဲ ကဲပါ အန်တီပဲ မျှမျှတတဖြစ်အောင် ဘုန်းဘုန်း ဦးပုညနဲ့ တိုင်ပင်ပြီး ဆောင်ရွက်ပေးမယ် စိတ်ချမ်းသာအောင်နေကြ အလုပ်ကိစ္စတော့ နားမလည်လို့ မင်းတို့ ချင်းဆွေးနွေးကြတော့ ကိုင်း ပြီးရင် အိမ်ရှေ့မှာ အချို့ပွဲစားရင်း ပြောကြတာပေါ့ အန်တီခြံထဲလမ်းလျှောက်ရင်း ပုတီးစိပ်လိုက်ဦးမယ်"

ဒေါ်သီတာ ရှောင်ထွက်သွားသည်။ ။

မြတွယ်တာနှင့် မင်းတည်တန့် ဧည့်ခန်းသို့ လိုက်ပါပြီးနောက် ဆက်လက် ပြောဆိုဖြစ်ကြလေသည်။ ။

တော်တော်လေးကို စိတ်တူသဘောတူ
လုပ်ငန်းအကြောင်းပြောဆိုကြသည်။ ။

အချိန်ကုန်သွားမှန်း မသိလိုက်ကြ။

နောက်ဆုံးအကျိုးတူပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရန် သဘောတူလိုက်ကြသည်။ ။

ထိုည မြတွယ်တာ ဖက်ရှင်ရှော့ပ်ကို မသွားဖြစ်တော့။

မင်းတည်တန့်က ဇနာရီမှ ပြန်ဖြစ်သွားသည်။ ။

အခန်း (၄)

"မြတွယ်တာ"

"ဟင် ရှင်ဘယ်က လှည့်လာတာလဲ"

နောက်နေ့ အမ်တီတီဖက်ရှင်ရှော့ပဲထဲသို့ မင်းတည်တန့်ရောက်လာပြီး မြတွယ်တာရုံးခန်း ဝင်တွေ့လိုက်သည်။ ။

မြတွယ်တာ အံ့အားသင့်သွားသည်။ ။ ညက တော်ရုံနှင့်အိပ်မပျော်ခဲ့။ အတွေးအိမ်တစ်ခုလုံးကို လာရောက်နေရာယူစိုးမိုးသူက ယခုတဖန် ရောက်ရှိလာပြန်ပြီ ရင်ဝယ်လိုက်ဖို့ခြင်းနှင့်အတူ ကျေနပ်ခြင်းက ဖုံးဖိမရ၍ အပြုံးနှင့်ကြိုကာ ဧည့်သည် အတွက် သီးသန့်ထားသော ဆက်တီတွင် နေရာပေးလိုက်သည်။ ။

"အအေးသောက်မလား အပူသောက်မလား"

"ဟင့်အင်း ဘာမှ မသောက်ချင်ဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့ "

"မြတွယ်တာကို တွေ့ချင်တာသက်သက်ပဲ"

မြတွယ်တာ ရင်ခုန်သံစဉ်လှိုင်းတို့ မြန်ဆန်လာသည်။ ။

"ကိစ္စရှိလို့ လား"

"ရှိတယ်"

"ဒါဖြင့်ဆို"

မင်းတည်တန့် ပြောရခက်သွားသည်။ ။

"အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရမလား"

"ကျွန်မက ဟန်ဆောင်ခြင်းကို မုန်းတတ်တယ်"

"ဒီလိုဆို ကျွန်တော်အမှန်အတိုင်းပဲ ဝန်ခံမယ်"

အတန်ငယ်ကြာအောင် တိတ်ဆိတ်ခြင်းက လွှမ်းမိုးသွားသည်။ ။ နှစ်ဦးစလုံး၏ ရင်ထဲဝယ် တူညီသော ဆန္ဒတစ်ခုရှိနေကြသည်။ ။ သို့သော် ဤနေရာတွင် တော့ မြတွယ်တာက ထုတ်ဖော်ဖို့ ခက်ခဲနေသည်။ ။ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ထုံးစံ ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ အဆုံးအမနှင့် ကြီးပြင်းခဲ့ရသော မြန်မာအမျိုးသမီးပီပီ ဣန္ဒြေသိက္ခာက ရင်တွင်း၏ ဆန္ဒ၊ နှလုံးသားအလိုကို ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းရှိသည်။ ။

"ကျွန်တော် မြတွယ်တာကို ဘယ်လိုမှ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ထားလို့ မရဘူး၊ မနေ့က မြတွယ်တာနဲ့ ခွဲပြီး ပြန်သွားတဲ့ အချိန်ကာလကစပြီး မြတွယ်တာကိုပဲ သတိရနေတယ် အိပ်လို့ လည်း မရဘူး တစ်ညလုံးသတိရနေတယ် မိုးလင်းမှ အိပ်ပျော်သွားပြီး နိုးနိုးခြင်း ရေချိုးပြီး တန်းထွက်လာခဲ့တာ"

မြတွယ်တာရင်ထဲ ပီတိတစ်ခု စိမ့်ဝင်လာသည်။ ။ ဘယ်လိုခံစားခြင်းနှင့်မတူသော ပီတိဖြစ်သည်။ ။ လှိုက်ဖိုခြင်း၊ ကျေနပ်ခြင်းတို့ က ရိုးတွင်း ချဉ်ဆီအထိ စိမ့်ဝင်သွားသည်။ ။

"ဒီလိုဆို ကျွန်မ ဘာကူညီပေးရမလဲ"

"ကျွန်တော်နဲ့ တစ်ခုခုလိုက်စားပါလား"

မင်းတည်တန့်က တောင်းပန်တိုးလျှိုးသော မျက်လုံးကြီးများ နှင့်ကြည့်ကာ ခပ်တိုးတိုး တောင်းဆိုလိုက်သည်။ ။

မြတွယ်တာ စိတ်မဆိုးနိုင် ...

မြတွယ်တာကိုယ်တိုင်လည်း မနက်မိုးလင်းခါနီးမှ အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်။ ။ နီးလာသည် နှင့် ကော်ဖီတစ်ခွက်သောက်ပြီး ဒါကလည်း မသောက်မဖြစ်၍ သာ သောက်လိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ။ မိခင်၏ စူးစမ်းသော မျက်လုံးကြီးများက မြတွယ်တာအပေါ် ကျရောက်နေခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။

မချစ်ဖူးတော့ အရူးအမူးဖြစ်တတ်သည့် သဘာဝကို မိခင်က ကြိုတင်သိထားပုံရသည်။ ။ သူ့သမီး မြတွယ်တာသည် အချစ်ရေး၌ တကယ်ကို နို့နို့မစင်သေးသော ကလေးငယ်သာသာပင်။

ထို့အတူ မင်းတည်တန့်သည် လည်း တကယ့်ကို အတွေ့အကြုံမရှိ အစိမ်းသက်သက် လူပျိုရိုင်းဟု တွေ့ဆုံစကားပြောရုံနှင့် သိသာနေသည်။ ။

ထို့ကြောင့်မိခင်က သူ့အိမ်ကထွက်ခါနီး သတိပေးလိုက်သေးသည်။ ။

"တကယ်လို့ မင်းတည်တန့် သမီးဆီရောက်လာရင် မေမေက ညနေ စာလာစားလှည့်ပါဦးလို့ ခေါ်တဲ့ အကြောင်း ပြောလိုက်ပါကွယ်"ဟု အဆက်အစပ်မရှိ မှာ လိုက်သည် ကို သတိရလိုက်မိသည်။ ။ အပြင်တွေကို မသွားစေချင်သည့်သဘောလား။

"မြတွယ်တာ"

"ရှင်"

အတွေးအိမ်ပျံ့လွင့်သွားသော မြဲတွယ်တာသည် မင်းတည်တန့်ခေါ်
သံကြောင့် ရုတ်တရက် လန့်သွားသည်။ ။

"ဘာစဉ်းစားနေတာလဲ"

"ကျွန်မ သူစိမ်းယောက်ျားတစ်ဦးနဲ့ နှစ်ယောက်ချင်း သွား လာလေ့မ
ရှိတဲ့ အတွက် စဉ်းစားတာပါ"

"ကျွန်တော့်ကို အထူးအခွင့်အရေး မပေးနိုင်ဘူးလား"

လူနာအမဲခြောက်တောင်းသလိုဖြစ်နေသော မင်းတည်တန့်အပေါ် ပ
ထမဦးဆုံး ကရုဏာစိတ်က သူဘာမှ မစားရသေးဘူးဟူသောအသိ နော
က်တွန်းအားပေးမှုက နှလုံးသား၏ အလိုဆန္ဒ။ ထိုအလိုဆန္ဒက မင်းတ
ည်တန့်နှင့် တစ်စက္ကန့်လေးတောင် ခွဲခွာမနေချင်သော ဆန္ဒပင်။

"ကောင်းပြီလေ ဒါဖြင့်သွားကြမယ်"

"ဟာ ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ မြဲတွယ်တာ"

မှိုရသွားသော မျက်နှာလို ဝင်းပသွားသော မင်းတည်တန့်ကိုကြည့်
ကာ မြဲတွယ်တာ ပျော်မြူးသွားသည်။ ။

ဘယ်ဘဝရေစက်ကြောင့်မှန်းမသိပြီ။ နှစ်ဦးသား၌ တူညီသော ဆန္ဒ
ရှိနေကြပြီ။

ထိုဆန္ဒသည် အတူတကွဆုံစည်းနေထိုင်ဖို့ မှ အပ အခြားမဖြစ်နိုင်ပြီ
။

မြဲတွယ်တာ အတွင်းရေးမှူးကို မှာ စရာရှိတာမှာ ကြားပြီး မင်းတည်
တန့်နှင့်အတူ ယှဉ်တွဲထွက်လာသည်။ ။

"ဘယ်သွားကြမလဲ ကားတစ်စီးစီတော့ မကောင်းဘူးထင်တယ်"

မင်းတည်တန့်က ထပ်ဆင့်တက် တောင်းဆိုပြန်သည်။ ။

"ကောင်းပြီလေ နာရီလည်း ကြည့်ဦး ဆယ်နာရီရှိနေပြီ ထမင်းပဲစား
လိုက်ကြရအောင် (Nikko) ပဲသွားလိုက်ရအောင်"

"ကန်တော်ကြီးနားကထင်တယ်"

"ဟုတ်တယ်"

မင်းတည်တန့်က မြတွယ်တာအတွက် ရှေ့ခန်းတံခါးကို ဖွင့်ပေးလို
က်သည်။ ။ မြတွယ်တာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ။ တံခါးပိတ်ပေးပြီးမှ ကား
ခေါင်းကိုကွေ့ပတ်ကာ ယာဉ်မောင်းနေရာယူကာ ကားမောင်းထွက်ခဲ့သ
ည်။ ။

မြတွယ်တာက ဟန်းဖုန်းဖြင့် ဟိုတယ်သို့ လှမ်းကာ ဘိုကင်လှမ်းလု
ပ်ရင်း...

"ပုစွန်နဲ့ ကြက်ရယ် Sea Food ပဲမှာ မယ်နော် ဝက်သား အမဲသား
စားချင်သေးသလား"

"ဟင့်အင်း ကျွန်တော် ဝက် အမဲ မစားဘူး"

ဘာဖြစ်၍ များ ဤလောက်အထိ လိုက်တူနေရသနည်းဟု မြတွယ်
တာ စဉ်းစားလိုက်မိပြီး ဖုန်းဆက်ပြောပြီး စက်ခလုတ်ကို ပိတ်လိုက်သ
ည်။ ။

"မြတွယ်တာကို ဘယ်အချိန်မွေးတာလဲ"

"ည"

"ဟင်"

မင်းတည်တန့် အံ့အားသင့်သွားသည်။ ။

"တူပြန်ပြီ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ကိုယ့်ကိုလည်း ညဆယ့်တစ်နာရီခွဲမှာ မွေးတယ်ပြောတယ်"

"အို ဟုတ်လား ထူးဆန်းလိုက်တာ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ကျွန်မလည်း အဲဒီအချိန်ပဲ"

"ဒါဖြင့် မြတွယ်တာနဲ့ ကိုယ်က Time Twin ပေါ့နော်"

"ဟုတ်တယ်နော်"

နှစ်ဦးသား စိတ်တူးကိုယ်စီနှင့် ငြိမ်သက်သွားကြသည်။

"မြတွယ်တာ ညက ဖေဖေဆီဖုန်းဆက်တော့ မြတွယ်တာအကြောင်း ချည်းပြောဖြစ်လို့ ဖေဖေကတောင် မေးနေတယ်"

"ဘာမေးတာလဲ"

"သား အဲဒီမိန်းကလေးကို ပရိပို့စ်လုပ်လိုက်တော့တဲ့ သား အဲဒီမိန်းကလေးကို ချစ်နေပြီတဲ့ လေ"

မြတွယ်တာ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်ချလိုက်သည်။

မင်းတည်တန့် ရုတ်တရက် အံ့အားသင့်သွားသည်။ နောက်မှ သူ၏ အူကြောင်ကြောင်နိုင်သော ရည်းစားစကားအတွက် ရယ်ချင်သွားပြီး သူ ပါလိုက်ရယ်ရင်း ...

"ဟုတ်တယ်နော်၊ ရယ်စရာကြီး ဖေဖေကတောင် ကိုယ့်စိတ်ကိုသိနေတယ် ကိုယ်က ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်မသိတာ အံ့ဩမိတယ် အချစ်ဆိုတာ ဘာ

ယ်လိုမှန်းမှ ကိုယ်မသိခဲ့ပဲ"

မြတွယ်တာ အရယ်ရပ်သွားခဲ့သည်။ ။

"ကျွန်မကိုကော မေးလေ"

"ဘာမေးရမှာလဲ"

"ရှင့်အပေါ် ဘယ်လိုသဘောထားသလဲလို့ ပေါ့"

"ဟုတ်ပြီ ဘယ်လိုသဘောထားသလဲ"

"ရှင့်လိုပဲပေါ့"

"ဟင်"

"ဘာဟင်လဲ"

ကားကို ထိုးရပ်လိုက်သည်။ ။

"ဘာဖြစ်တာလဲ"

မင်းတည်တန့်က မြတွယ်တာဘက်လှည့်ကာ စေ့စေ့ကြည့်ပြီး ပြောလိုက်သည်။ ။

"ရင်တွေအရမ်းခုန် လာပြီ လက်တွေတောင် တုန်လာလို့ ကားမောင်းလို့ မရတော့လို့ "

"ဒီလောက်တောင်ပဲလား"

"ဒီထက်မက ပိုမယ်ထင်တယ် ကိုယ်ဖွဲ့နွဲ့ပြီး မပြောတတ်ဘူး ဒါပေမဲ့ ယူကို ကိုယ်သိပ်ချစ်တယ် ယူနဲ့ ခွဲရမယ့်အရေးကို ကိုယ်သိပ်ကြောက်နေတယ်ဆိုတာတော့ အတတ်ပြောရဲတယ်"

"ရပြီ ရပြီ လုံလောက်ပြီ"

"ကျွန်မတို့ အကျိုးတူပူးပေါင်းစာချုပ် ချုပ်စရာမလိုတော့ဘူး စာချုပ် တစ်စောင်နဲ့ တင် လုံလောက်သွားလိမ့်မယ်"

"ဘာစာချုပ်လဲ"

"လက်ထပ်စာချုပ်လေ"

"ဟာ"

မင်းတည်တန့် ဝမ်းသာလုံးဆိုသွားပြီး စတီယာတိုင်ကို လက်နှင့်ထု လိုက်မိရာ ဟွန်းသံအကျယ်ကြီး ပေါ်ထွက်လာသဖြင့် နှစ်ဦးသားလန့်သွားရာမှ သဘောကျပြီး ရယ်လိုက်ကြလေသည်။ ။

အချစ်သည် လူတို့ နှလုံးသားကို ကြည်နူးရိုက်ခတ်စေနိုင်သော စွမ်း အားရှိပါလားဟု သူတို့ သဘောပေါက်လိုက်ကြလေပြီ။

အခန်း (၅)

"ကျွန်မဘက်ကတော့ ဘာမှ ပြောစရာမရှိတော့ပါဘူး ဦးဘစီ တစ်ခုပဲပြောချင်တာက ကျွန်မကလည်း သမီးအငယ်ဆုံးမို့ မခွဲနိုင်တာတစ်ခုပဲရှိတယ် သျှောင်နောက်ဆံထုံးပါဆိုတဲ့ စကားကိုတော့ လွန်ဆန်ပြီး ဒီမှာပဲ အခြေချကြဖို့ ဖိတ်ခေါ်ပါရစေ"

ချစ်တာတစ်ခုတည်းကို တွေးမိကြသော မင်းတည်တန့်နှင့် မြတွယ်တာအတွက် ပထမဦးဆုံးအခက်အခဲတစ်ခုကို စတင်ရင်ဆိုင်လိုက်ရလေသည်။ ။

ဦးဘစီရောက် လာပြီး သမီးကိုတောင်းရမ်းသည့်အခါ၌ ဒေါ်သီတာဘက်က စကားကြောင့် ဦးဘစီ မျက်လုံးပြူးသွားသည်။ ။

"ဟင် အဲဒါမှ ပြဿနာပဲ ဒေါ်သီတာ ကျွန်တော့်မှာ လည်း ဒီသားအငယ်ဆုံးကိုပဲ အားကိုးနေရတာ မိုးကုတ်ကစွန့်ခွာလာတယ်ဆိုပေမဲ့ ဟိုမှာကလည်း လုပ်ငန်းကျန်ခဲ့သေးတာ မန္တလေးကို အဓိကထားပြီး စကြာပုံဖြန့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေ အစပျိုးထားတာဆိုတော့ မန္တလေးမှာ သားမရှိလို့ မဖြစ်ဘူးဖြစ်နေတယ်"

ဒီတစ်ချို့တွင် တော့ မင်းတည်တန့်နှင့် မြတွယ်တာ မကြည်နူးနိုင်ကြတော့ချေ။ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ညှိုးငယ်စွာကြည့်လိုက်ကြသည်။ ။

ထိုအခါ မိဘနှစ်ဦးက သက်ပြင်းကိုယ်စီချပြီး အလျှော့ပေးလိုက်သည်။ ။

"ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ ဒေါ်သီတာရယ် ကလေးတွေရဲ့ ဖူးစာကံက ဖန်လာမှ တော့ လက်ထပ်ပေးလိုက်ကြတာပေါ့ ဟိုတစ်လှည့်ဒီတစ်လှည့်ပေါ့ဗျာ"

"အင်းလေ ဒါပဲရှိတာပေါ့ ဦးဘစီ ကျွန်မတို့ ရဲ့ ဆန္ဒချည်း ကြည့်လို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ"

"ဒါပေါ့ဗျာ မိဘဆိုတာကတော့ ဘယ်မိဘမဆို သားသမီးတွေ အားလုံးကို မျက်စိရှေ့က အပျောက်မခံဘဲ ရင်အုပ်မကွာ ထားချင်ကြတာကြီးပဲပေါ့ဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်တွေလည်း သားသမီးဘဝက လာခဲ့ကြတာပဲလေ ဘယ်မှာ မိဘရင်ခွင်မှာ နေခဲ့ကြလို့ လဲ"

ဦးဘစီ တရားနှင့်ဖြေသိမ့်လေသည်။ ။

ဒေါ်သီတာကလည်း ...

"ဟုတ်ပါတယ် ကျွန်မလည်း ရုတ်တရက်တော့ မဆင်ခြင်မိဘူးပေါ့ ဦးဘစီပြောတာ ဟုတ်ပါတယ် ကိုယ့်အလှည့်ကြတော့ မနွဲ့စတမ်းပေါ့ ကိုင်းသားတို့ သမီးတို့ ဆန္ဒအတိုင်းသာ ဆောင်ရွက်ကြပေတော့ မေမေတို့ ဆန္ဒကတော့ သားတို့ သမီးတို့ ဆန္ဒအတိုင်းပါပဲကွယ်"

"ဟုတ်တယ် ဖေဖေဆန္ဒလည်း ဒီအတိုင်းပါပဲ ကိုင်း ဖေဖေပြန်ဦးမယ် သားနေခဲ့ဦးမယ် မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့ ဖေဖေ"

"မေမေလည်း သွားစရာရှိသေးတယ်"

ဦးဘစီနှင့် ဒေါ်သီတာ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ထွက်သွားကြသည်။ ။

လူကြီးတွေပြဿနာက အေးချမ်းသွားသော်လည်း လူငယ်နှစ်ဦးရင်ထဲ၌ အညောင့်လေး ကိုယ်စီ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြသည်။ ။

"ဟုတ်တယ် ဖေဖေအတွက် မောင်ထည့်မစဉ်းစားမိခဲ့ဘူး"

"ကျွန်မလည်း ဒီအတိုင်းပဲ မေမေအတွက် စဉ်းစားသင့်တယ်"

"ဒါဆို မောင်တို့ သီးခြားခွဲနေဖို့ ဆိုတာက ဘယ်လိုဖြစ်နိုင်တော့မလဲ"

"ဟုတ်ပေမောင်ရယ် ကျွန်မတို့ အလှည့်ကျမှ ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ ကိုကိုတို့ တုန်းကတော့ လျောလျောရှူရှူပဲ ခွင့်ပြုခဲ့ကြပြီး အိမ်တွေဘာတွေဝယ်ပေး လုပ်ငန်းတွေဘာတွေ ခွဲပေးလိုက်ကြပြီးတော့"

"မောင့်ဖေဖေလည်း ဒီအတိုင်းပဲ"

"ထားပါလေ မောင်ကကော"

"မောင်က မနဲ့ အတူနေရရင်ပြီးတာပဲ ဒါပဲနော် မောင်တစ်ခု ပြောထားရဦးမယ်"

"ပြော တစ်ခုမကဘူး အများကြီးပြော"

မြတွယ်တာနှင့် မင်းတည်တန့်တို့ ၏ အချစ်သက်တမ်းတစ်ပတ်မြောက်တွင် ဦးဘစီကိုယ်တိုင်လိုက် လာပြီး နားဖောက်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

"မောင်ခရီးထွက်လည်း မ မောင်နဲ့ အတူလိုက်ရမယ်"

"လိုက်မှာ ပေါ့ မောင့်ကိုလည်း တစ်ယောက်တည်းလွှတ်ဖို့ စိတ်ကူးမမှာ မရှိဘူး"

"ဘာလဲ စိတ်မချလို့ လား"

"မဟုတ်ဘူး မကိုယ်တိုင်က မောင်နဲ့ မခွဲနိုင်လို့ ပေါ့ရှင် သိလား"

"မရယ် မောင်တို့ ရုံးတက်ပြီးပဲ လက်မှတ်ထိုးလိုက်ကြရအောင်ကွာ"

"အင်း"

"ပြီးရင် မင်္ဂလာဆွမ်းကျွေး"

"ဟိုး တစ်ခါတည်း မွေးနေ့ဆွမ်းကျွေးကိုပဲ မင်္ဂလာဆွမ်းကျွေးနဲ့ ပေါင်းလုပ်လိုက်ရအောင် မောင်"

"အင်း တော်ကြာ ဆရာတော်က မင်းတို့ က အလှူတောင်ဖက်စပ်အလှူလုပ်တယ် ပြောနေဦးမယ် တစ်သက်မှာ တစ်ခါတည်းဆောင်ရတဲ့ မင်္ဂလာကို မအတွက် မောင်ဟိုတယ်အကောင်းဆုံးမှာ စီစဉ်ပေးချင်တယ်"

"အပိုတွေပါမောင် အဲဒီပိုက်ဆံတွေ လှူပစ်ချင်တယ်မောင် ဒီမှာ ကော မန္တလေးမှာ ကောလေ"

မင်းတည်တန့်က မိန်းမသားဖြစ်သော မြတွယ်တာအတွက် ဦးစားပေးကာ လိုက်လျောရန်အသင့်ရှိနေသည်။ သို့သော် မြတွယ်တာထံမှ ထိုစကားကြားရသောအခါ ချစ်သူကို မလေးစားဘဲ မနေနိုင် သူရင်ထဲက ဆန္ဒသည် မြတွယ်တာနှုတ်မှ ထွက်ပေါ်လာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

"မရယ် ဒါကြောင့် မကို မောင်လေးစားတန်ဖိုးထားမိပြီး ချစ်ရတာ"

ဟု ပြောပြောဆိုဆို တယုတယထွေးပိုက် လိုက်လေသည်။

"မကလည်း မောင့်ကိုချစ်တာ မောင့်စိတ်ဓာတ်ကိုချစ်တာသိလား"

"ဘာလဲ မောင့်စိတ်ဓာတ်က မစိတ်ဓာတ်နဲ့ ထပ်တူညီဖြစ်နေလို့လား"

"ဟုတ်မှာ ပေါ့"

"ဒီလိုဆို မောင်တစ်ဖွတ်ထိုးနိုင်တဲ့ အခါကော မက တစ်ဖွတ်ထိုးနိုင် ဦးမှာ လား"

"အင်း မလည်း ဆိုးတဲ့ အခါဆိုတာပဲမောင်ရဲ့ တစ်ခုတော့ရှိတယ် မောင် မက ဟင်ဆိုရင် လှည့်မကြည့်တတ်ဘူး အဲဒီအခါ မောင့်ဘက်က လည်း မတင်းလိုက်ပါနဲ့ နော် မကိုချော့ပါမောင် မိန်းမဆိုတာ အချောကြိုက်တယ် အဲဒါတော့ မောင်နဲ့ တူမှာ မဟုတ်ဘူး "

မင်းတည်တန့် ပြုံးမိသည် နောက်မှ မြတွယ်တာနားကပ်ကာ ခပ်တိုး တိုးပြောလိုက်သည်။ ။

"အဲဒါတော့ မဟုတ်ဘူး ထင်တယ်မ မောင်တို့ ယောက်ျားတွေက အ ချောပိုကြိုက်တယ် စိတ်မကောက်တတ်ပေမဲ့ စိတ်တော့ဆိုးတတ်ကြတယ် အဲဒီအခါ မိန်းမကသာ အပျော့ဆွဲလေးနဲ့ ချွဲနွဲ့ချော့လိုက် မောင်တို့ ယောက်ျားတွေက နွားပြာကြီး အောက်သွားမရှိဖြစ်သွားမှာ ကျိန်းသေတယ်"

မြတွယ်တာ သဘောကျစွာရယ်လိုက်ပြီး မင်းတည်တန့်ရင်ခွင်တွင်း တိုးဝင်ကာ ပြန်လည် သိုင်းဖက် လိုက်လေတော့သည်။ ။

ချစ်စ ခင်စ ကြင်နာစဖြစ်၍ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အပြစ်တွေမမြင် အချစ်တွေဝင်လျက်ရှိသည်။ ။
